

Afghanistan behöver säkerhet och utveckling

Det senaste året har hundratals skolor i Afghanistan bränts ned av talibaner. Inför presidentvalet hotade motståndsrörelsen (främst talibaner) att skära fingrarna av de som gick och röstade. Vid ett par tillfällen har talibananhängare kastat syra i ansiktet på flickor på väg till skolan. Flertalet av de civila som dödats i den väpnade konflikten har dödats av talibanerna.

MED DET AFGHANSKA FOLKETS bästa för ögonen är det utomordentligt angeläget att skapa säkerhet och göra motstånd mot de så kallade nytalibaner som sedan 2003 spritt sig till allt större delar av Afghanistan. Att stödja den afghanska regeringens förmåga att stå emot en av världens mest brutala och hänsynslösa gerillarörelser måste vara en väsentlig del av stödet till Afghanistans återuppbyggnad. I Svenska Afghanistankommittén har vi tagit ställning för att det behövs säkerhetsfrämjande trupp i Afghanistan och invänder inte mot att Sverige deltar i den internationella fredsfrämjande insatsen. Personligen tror jag att militärt stöd till statsbyggnaden är ett omistligt komplement till de civila återuppbyggnadsinsatserna.

MEN DET ÄR DJUPT BEKYMMERSAMT att stödet till att stärka säkerheten för det afghanska folket så kapitalt misslyckats de senaste åren. Den säkerhetsstrategi som valts har i hög utsträckning handlat om att med militära förband jaga terrorister. Den förenklade logik som används för att motivera detta är att ökad säkerhet är synonymt med fler soldater och därmed innebär fler soldater att biståndet och civilbefolkningen skyddas. Så skulle det förstås kunna vara, men det vi vet om utvecklingen i Afghanistan de senaste åren tyder på motsatsen. Sedan 2004 har den utländska militära insatsen ökat från cirka 24 000 soldater till 103 000 soldater, samtidigt som säkerhetssituationen dramatiskt förändrats. Nu har beslut om ytterligare truppförstärkningar tagits både i USA och Europa.

HOS DET AFGHANSKA FOLKET är besvikelsen över stödet till säkerhet stor. Förtroendet för utländsk militär har rasat i takt med att soldaterna blivit fler. Än värre blir det av att stödet till och resultatet av den civila återuppbygganden uteblir. Istället för en demokratisk framgång blev det afghanska presidentvalet ett uttryck för korrup­tion och krigsherrarnas makt. Medan det förefaller finnas närmast oändliga resurser för militära förband saknas resurser till jordbruksutveckling, sjukvård och skolor.

I FÖRRA AFGHANISTAN-NYTT visade vi att EU-ländernas militära bidrag var fem gånger så stort som biståndet 2007. Det svenska biståndet var dock nästan hälften så stort som det militära bidraget. Tyvärr närmar sig Sverige nu EU-genomsnittet. Det militära stödet ökar med 385 miljoner kronor. 2010 kommer biståndet bara att vara 35 procent av det militära stödet. Men säkerhet åstadkoms inte bara med soldater och stridsfordon. Tänk tanken att Sverige använt de 385 miljoner som nu går till militära förstärkningar att istället sätta spadar i händerna på de fattiga pojkar som nu värvas till talibanrörelsen och att sätta deras småbröder och systrar i skolor. En sådan säkerhetsinsats skulle slå undan benen för talibanrörelsen på allvar. •

Torbjörn Pettersson
är SAKS generalsekreterare.

Torbjörn Pettersson

Torbjörn Pettersson, generalsekreterare, Svenska Afghanistankommittén